

og gøre opmærksom på, at der foregik ting, der var helt, helt ude af trit med den offentlige politiske fortælling, som magthaverne bidrog med.

Det gælder ikke alene i Danmark. Det gælder også i England omkring afsløringen af, at Blix blev aflyttet, mens han førte fortrolige samtaler med en engelsk minister. Det er helt uhørt! Hvis vi ikke havde en situation, hvor modige offentligt ansatte turde træde frem, når den type af Gestapometoder bliver anvendt af et politisk system, havde vi – tror jeg – et politisk system, der på lang sigt i forhold til demokratiet var ekstremt sårbart.

Kl. 17.05

Så bare til sidst til hr. Jann Sjursen, som synes, at det er for vidtgående at følge USA og England. Det kan man jo mene, men det undrer mig sådan set lidt, at det er Kristendemokraternes synspunkt om åbenhed, men det er det selvfølgelig, når hr. Jann Sjursen siger det, og det tager vi så til efterretning.

Alt i alt tak for debatten. Jeg håber, at de her bidrag hjælper os videre i den proces, som alle jo har sagt at de er enige i, nemlig at lukketheden er for stor, og at vi må sikre større åbenhed. Vi har jo også peget på i vores beslutningsforslag, at eksempelvis politiet er gået ganske langt med hensyn til større åbenhed i forhold til deres efterretningstjeneste.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Det er til hr. Søvndals bemærkning, om der nu ikke var for meget skæg og blå briller forbundet med, at regeringen diskuterede en ny åbenhed, en afklassificeringspolitik, med Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne.

Jeg vil spørge hr. Villy Søvndal, om hr. Villy Søvndal ikke vil føle det tilfredsstillende, hvis den politik, som udvalget forhåbentlig kommer frem til ved det initiativ, som jeg agter at tage i godt samarbejde med de to ansvarlige ministre for udvalget, bliver offentliggjort, således at den eventuelt også kunne indgå i de videre overvejelser i Forsvarsudvalgets videre arbejde med sagen. Det var jo netop tanken at offentliggøre den samlede politik i form af en beretning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Bestemt. Jeg vil være meget tilfreds med, at vi fik mulighed for offentligt at følge de overvejelser, der gøres i Kontroludvalget, så vi efterfølgende i en offentlig debat kan tage stilling til,

om vi synes, det er vidtrækkende nok, eller om vi synes, at vi skulle gå endnu videre, for det bliver jo så en del af processen.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Da jeg selv havde fornøjelsen af at være ordfører på forslaget for et godt stykke tid siden, var der en klokke, der ringede, men jeg har på fornemmelsen, at det ikke har vækket hr. Villy Søvndal i den periode, hvor han ellers burde have siddet og lyttet.

Hr. Villy Søvndal gjorde på daværende tidspunkt opmærksom på, at regeringen havde gemt sig bag efterretningstjenesterne i forbindelse med Irak. Jeg vil i den anledning spørge hr. Villy Søvndal: Ud over vurderingen af styrkerens sikkerhed, altså den risiko, der er forbundet med at være i Irak, hvor er der så i beslutningsgrundlaget for deltagelse i Irak nævnt et eneste ord om efterretningstjenesternes vurdering?

Det synes jeg at hr. Villy Søvndal skylder os en forklaring på, når det er sådan, at han gang på gang fremfører, at vi gemmer os bag efterretningsvæsenet. Jeg vil bede hr. Villy Søvndal om at nævne et eneste sted.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det vil jeg meget gerne. Jeg er sådan set glad for spørgsmålet.

Når en dansk statsminister går ud og siger til Jyllands-Posten, og jeg er sikker på, hr. Ulrik Kragh husker det citat, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben, og at det ikke er noget, vi tror, men er noget, vi ved, og når vi samtidig ved, at alle de åbne kilder, f.eks. Blix og sådan nogle, har ledt i meget lang tid og ikke har kunnet finde noget, og når vi ved, at statsministeren ikke selv har været nede og kigge efter i Irak – det tror jeg også at hr. Ulrik Kragh kan bekræfte – må man jo formode, at den der sikre viden, som statsministeren har om, at det ikke er noget, han tror, men er noget, han ved, må han have et eller andet sted fra.

Vi ved i dag, at han ikke havde det fra efterretningstjenesterne, fordi der var en modig Venstremand, der offentliggjorde nogle af de vurderinger, der lå fra efterretningstjenesten. Vi har så efterfølgende alle sammen haft mulighed for at kigge i dem.

Det er jo på den måde, at vi oplever, at en trængt statsminister anvender et argument, hvor man må formode, at han har den viden et eller